

الفبای ارتباطات

از نگاهی دیگر کتاب «الفبای ارتباطات» در نوع خود کتابی مقدماتی برای مخاطبانی محسوب می‌شود که علاقمند در شناخت هر چه بیشتر علم ارتباطات قم بردارند. از این رو کتاب به مثابه یک مرجع دستی برای مراجعة مکرر به ویژه دانشجویان این رشته و رشته‌های مرتبط محسوب می‌شود.

طراحی کتاب الفبای ارتباطات به گونه‌ای است که در درک زبان پایه علم ارتباطات به مخاطب خود کمک می‌کند تا آن را به سادگی و با استفاده از توصیف و تفاسیری که در سایر علوم وجود دارد فرا گیرد.

«هدف اصلی پدیدآورندگان کتاب دقت بخشیدن به کاربرد مفاهیمی است که اصطلاحات مختلف نمایانگر آن است». (ص ۱۲) برای این منظور در انتهای هر مدخل راهنمایی برای مراجعة خوانندگان به مفاهیم و مقولات مرتبط با آن اصطلاح شرح و تعریف شده است.

نویسنده‌گان برای تعمیق بخشیدن به موضوعات، منابع تکمیلی را در متن و در کتابنامه آورده‌اند که ارزش تحقیقی آن را بیشتر می‌کند. در پیوست انتهایی کتاب مدل‌های ارتباطی به شکل خلاصه و جدایگانه مطرح شده‌اند که با توجه به پیچیدگی‌های مبحث مدل‌های ارتباطی کار درک آن را یکسان می‌کند.

کتاب «الفبای ارتباطات» را هم می‌توان به عنوان یک کتاب مرجع استفاده کرد و هم می‌توان از آن به عنوان کتابی برای تعمیق اطلاعات و آگاهی نسبت به حوزه ارتباطات و رسانه بهره برد. مفاهیم کتاب معمولاً به عنوان یک شاخهٔ معنایی و کاربردی استفاده شده است که کل آن در شش مسیر به شرح زیر آورده شده است:

(الف) با گذار از مسیر اول چشم‌انداز کلی از رشتهٔ مطالعات ارتباطی به دست داده می‌شود.

(ب) مسیر دوم نگاه دقیق‌تری به مقولات ارتباطی دارد. (ج) در مسیر سوم نظریه‌ها و مدل‌های ارتباطی مطرح شده است. (د) مسیر چهارم به بررسی مفهوم اطلاعات پرداخته است و راههایی که مغز انسان اطلاعات را به دست می‌آورد و ذخیره و بازیابی و پردازش می‌کند نشان می‌دهد.

(ه) مسیر پنجم برای آشنایی با رمزگان عمدۀ زبانی، رفتار غیرکلامی و نشانه‌های گرافیکی است.

(و) بالاخره مطالعۀ مسیر ششم یا مسیر پایانی به توصیف شیوه‌های کسب مهارت‌های ارتباطی متنه‌ی می‌شود.

نکته‌ قابل توجه آنکه مترجمان کتاب سعی کرده‌اند ضمن تلاش برای ترجمه روان آن برای آشنایی و ارتباط بین ذهنی بیشتر با خوانندگان مثال‌ها و اشارات ناآشنایی زبان انگلیسی را با اسامی و مثال‌های فارسی تبدیل کنند تا امکان ارتباط بیشتری با متن ایجاد

■ نویسنده‌گان: دیوید گیل و بریجت آدمز

■ مترجمان: رامین کریمیان، مهران مهاجر و محمد نبوی

■ ناشر: مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها

■ دکتر محمدرضا رسولی

وازگان و مفاهیم در هر علمی، بخشی از جوهر اصلی نظریه‌های آن را شکل می‌دهند و علم ارتباطات با گستره وسیعی از نظریه‌پردازی که از چندین شاخۀ علمی دیگر مانند: جامعه‌شناسی، روانشناسی، فلسفه، معنی‌شناسی، زبان‌شناسی و حتی ریاضی بفرمایی می‌گیرد، از این دایره خارج نیست.

از این منظر کاربرد مفاهیم، امری نسبی تلقی می‌شود به این مفهوم که هر علم، تأویل و تفسیر خاص خود را از دایرهٔ مشترک واژگانی دارد. بنابراین دروس مفاهیم و نظریه‌های هر رشتهٔ علمی، کلیدی برای فهم هر چه بهتر این مسیر تلقی می‌شود.

کتاب الفبای ارتباطات نیز کوشیده است تا به این مهم بپردازد. هدف این کتاب، به دست دادن تعریف روشی از اصطلاحات و مفاهیمی است که امروزه در مطالعات ارتباطی و رسانه‌ای کاربرد فراوانی دارند.

ویژگی این کتاب تأکید بر تفاوت برداشت‌ها در اصطلاحات رایج در علوم ارتباطات و سایر رشته‌های نزدیک به آن است که آن را ممتاز می‌کند.

از برجستگی‌های دیگر کتاب می‌توان به اهتمام نویسنده در توصیف و تفسیر مفاهیم و واژگان گردآوری شده، با تکیه بر منابع و مراجع معتبر اشاره کرد.

کتاب ارتباطات

شماره ۹
۱۳۸۷
آذر

اولین رخنه را در جریان عمل گرایی امریکایی ایجاد کردند. جریان دومی که به بحران عمل گرایی کلاسیک دامن زد، رگه‌هایی از تفکر فلسفه‌قاره‌ای بود که در فضای فکری آمریکا وارد شد. یکی از این رگه‌ها به پیروان مکتب فرانکفورت مربوط می‌شد که تعقیب کردن دیدگاهی نومارکسیستی و نقد جامعه سرمایه‌داری را همراه با تجدید نظرهایی در اندیشه‌های مارکس و از بطن جامعه امریکا، سرلوحة کار خود قرار داده بودند. رگه‌ای دیگر از فلسفه‌قاره‌ای را می‌توان در تکاثیر فلسفه اگریستانس جستجو کرد. عمل گرایی جدید، بخشی از تلاش خود را به منظور انتقاد نسبت به اثبات گرایی منطقی / فلسفه تحلیلی و تمایز مبنای آن در خصوص امور تحلیلی و تالیفی صرف می‌کند، اما از سوی دیگر پاره‌ای از عناصر فلسفه‌قاره‌ای را از اندیشه‌های کسانی مانند گاهی و سارتر اخذ می‌کند. جریان سومی که شکل اجتماعی و اخلاقی داشته و بر شکل گیری «نوع عمل گرایی» تأثیر داشت، جنگ ویتنام بود که منجر شد به اینکه در امریکا توجه برخی از روشنفکران به سوی افقی با مبانی استوارتر جلب شود.

فصل دوم: دیدگاه‌های فلسفی کواین، به عمل گرایی را مورد بحث قرار داده است. کواین در اینکه عمل گرا» بنامد، تردید دارد. وی به برخی از دیدگاه‌های عمل گرایان متقدم متول شده و آنها را ستایش می‌کند و گاه نیز انتقادهایی را نسبت به آنها مطرح می‌کند. یکی از وجود مشترک کواین با عمل گرایان متقدم طبیعت گرایی است که وی آن را به طور عمده در آرای دیوی ریشه‌یابی می‌کند. طبیعت گرایی برای کواین هم در عرصه هستی شناسی و هم در عرصه معناشناسی مطرح است.

از دیگر نقاط اشتراک کواین و عمل گرایان می‌توان به کل گرایی اشاده کرد. در عین حال که صفحه‌های مشترکی میان او و عمل گرایان اولیه وجود دارد، تفاوت‌هایی مهم دیده می‌شود. به نظر کواین، طبیعت گرایی در عرصه روانشناسی و معناشناسی عبارت است از رفتار گرایی که آن را نمی‌توان در مورد برخی از باورها، به قابلیت‌های رفتاری و عملی تعمیم داد. از دیگر انتقادها این است که فلسفه‌دان اولین عامل، تأثیر اثبات گرایی منطقی / فلسفه تحلیلی بوده است که در میانه قرن بیستم در امریکا، زمینه‌ای برای ارزوای فلسفه عمل گرایی فراهم کرد. این دو در واقع دو روی یک سکه‌اند، اثبات گرایان منطقی، قضایای مورد قبول را به دو دسته قضایای تحلیلی (همچون قضایای ریاضی و منطقی) و تالیفی (قضایای علوم تجربی) محدود کرده است و سه عامل بحران زا در ظهور آن مؤثر دانسته است.

اولین عامل، تأثیر اثبات گرایی منطقی / فلسفه تحلیلی بوده است که در میانه قرن بیستم در امریکا، زمینه‌ای برای ارزوای فلسفه عمل گرایی فراهم کرد. این دو در واقع دو روی یک سکه‌اند، اثبات گرایان منطقی، قضایای مورد قبول را به دو دسته قضایای تحلیلی (همچون قضایای ریاضی و منطقی) و تالیفی (قضایای علوم تجربی) محدود کرده است. این میان، قضایای تالیفی، در عرصه فعالیت دانشمندان علوم تجربی قرار می‌گیرند و در نتیجه فلسفه‌دان اگر بخواهد جایگاه قابل قبولی داشته باشند، باید قلمرو کار خود را به فضای تحلیلی اختصاص دهند. به این ترتیب فلسفه تحلیلی از بطن اثبات گرایی منطقی پدید آمد و کار خود را به تحلیل زبان و مفاهیم و قضایای آن اختصاص داد. بنابراین اثبات گرایی منطقی و فلسفه تحلیلی، همراه با یکدیگر،

بررسی پیامدهای دیدگاه
ویلارد کواین و ریچارد رورتی
در تعلیم و تربیت

نوع عمل گرایی و فلسفه تعلیم و تربیت

■ عنوان: نوع عمل گرایی و فلسفه تعلیم و تربیت

■ نویسنده: خسرو باقری نوع پرست

■ تهران: ۱۳۸۶، ۲۴۵ صفحه

■ ناشر: موسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران

■ ندا عیناوی

«نوع عمل گرایی» عنوانی است که به تجدیدنظرهای اعمال شده بر عمل گرایی کلاسیک اولیل قرن بیستم مربوط است. دو تن از برجمسته‌ترین فیلسوفان معاصر امریکا که نام آنان با نوع عمل گرایی گره خورده عبارتند از: ویلارد ون اورمن کواین و ریچارد مک کی رورتی که از جایگاه ویژه‌ای در این زمینه برخوردارند، کتاب حاضر در ساختار یک مقدمه و چهار بخش واژه‌نامه توصیفی فارسی، انگلیسی، منابع و نمایه نامه‌ها نگارش یافته است.

در این کتاب، نخست زمینه‌های ظهور نوع عمل گرایی را مطرح شده و سپس آرای فلسفی کراین و رورتی با نظر پیامدهای تربیتی آنها بازبینی می‌شود.

در **فصل اول**، نویسنده، زمینه‌های تکوین نوع عمل گرایی را مطرح کرده است و سه عامل بحران زا در ظهور آن مؤثر دانسته است. اولین عامل، تأثیر اثبات گرایی منطقی / فلسفه تحلیلی بوده است که در میانه قرن بیستم در امریکا، زمینه‌ای برای ارزوای فلسفه عمل گرایی فراهم کرد. این دو در واقع دو روی یک سکه‌اند، اثبات گرایان منطقی، قضایای مورد قبول را به دو دسته قضایای تحلیلی (همچون قضایای ریاضی و منطقی) و تالیفی (قضایای علوم تجربی) محدود کرده اند. از این میان، قضایای تالیفی، در عرصه فعالیت دانشمندان علوم تجربی قرار می‌گیرند و در نتیجه فلسفه‌دان اگر بخواهد جایگاه قابل قبولی داشته باشند، باید قلمرو کار خود را به فضای تحلیلی اختصاص دهند. به این ترتیب فلسفه تحلیلی از بطن اثبات گرایی منطقی پدید آمد و کار خود را به تحلیل زبان و مفاهیم و قضایای آن اختصاص داد. بنابراین اثبات گرایی منطقی و فلسفه تحلیلی، همراه با یکدیگر،